

на соціальний захист, розвиток державних соціальних програм та зобов'язується перед суспільством використовувати всі засоби державного управління з результатами на добробут населення.

Список використаних джерел:

1. Западинчук О.П. Інституціональний підхід у формуванні інституту державної служби в Україні / О.П. Западинчук // Вісник НАДУ. – 2014. – №4. – С. 64-71.
2. Міністерство соціальної політики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.msp.gov.ua>
3. Закон України «Про Кабінет Міністрів України» № 2581-VIII від 02.10.2018 року [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – Оф. вид. від 2014, № 13, ст.222, станом на 05.05.2019. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18>. – Доступно на 10.11.2018. – Назва з екрана.
4. Скидан О.В. Публічне управління та адміністрування : [навч.посіб.] / О.В. Скидан, В.П. Якобчук; за заг. ред. О.В.Скидана. – Житомир: ЖНАЕУ, 2017. – 130 с.

АНАЛІЗ СТРУКТУРИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В АКТИВІЗАЦІЮ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

А.В. Кулінська, д.е.н., проф.

О.О. Гулень, магістрант

*Одеський національний політехнічний університет,
м. Одеса*

Враховуючи обставини, які виявлено під час оцінки рівня інвестиційної привабливості України, як фактору соціально-економічного розвитку її регіонів, та аналізу зміни механізмів державного впливу на формування інвестиційної політики регіонального розвитку в контексті фінансової реструктуризації економіки національного господарства з'ясовано, що активізація інвестиційної політики регіонального розвитку та формування механізму її реалізації неможлива без наступної складової, як рух інвестицій в державу або за її межі через фондовий ринок країни, оскільки саме через механізми фондового ринку формуються пропозиція та попит на інвестиційні ресурси, здійснюється їх акумуляція або перерозподіл з метою економічного зростання регіонів України, тобто відбувається рух капіталу шляхом обігу різноманітних цінних паперів та їх похідних [3].

Як свідчать дані Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, у 2018 році обсяг торгів на ринку цінних паперів за участю нерезидентів становив 345,12 млрд. грн. Так, зацікавленість іноземних інвесторів українськими активами у 2018 році зросла тільки на 0,27 % порівняно із 2017 роком. Протягом останніх років обсяги продажу цінних паперів нерезидентами перевищують обсяги придбання. У 2018 році обсяг операцій з продажу цінних паперів нерезидентами збільшився на 5,83 % порівняно з 2017 роком [1].

Відтак, у 2018 році спостерігається відтік капіталу іноземних інвесторів із фондового ринку України: сальдо торговельних операцій за участю нерезидентів у річному підсумку становило – 22,78 млрд. грн. Іноземні інвестори виводили капітал з фондового ринку, продаючи акції, сальдо становило – 20,70 млрд. грн. У 2018 році позитивний приріст відбувся за рахунок незначного збільшення операцій з купівлі інвестиційних сертифікатів, сальдо становило 1,01 млрд. грн. Щодо структури обсягу залучених інвестицій в активізацію інвестиційної політики регіонального розвитку за участю нерезидентів із

розподілом за країнами, то найбільший обсяг належав такій країні як Кіпр, річне сальдо якої становило +14,18 млрд. грн. (табл. 1).

Таблиця 1 – ТОП 10 сальдо за обсягом інвестицій від нерезидентів в економіку України через фінансові інструменти протягом 2018 року у розрізі країн світу, млн. грн.

Країна	Акції	Облігації підприємства	Державні облігації	Інвестиційні сертифікати	Деривативи	Векселі	Усього
Індія	-17 524,77	-	-	-	-	-	-17 524,77
Беліз	-12 540,83	-	-	223,99	-	-	-12 316,84
Віргінські острови (Брит.)	-4 520,56	-3,00	-	-82,40	-	-	-4 605,96
Нідерланди	-3 031,92	132,42	-	-0,10	-	-	-2 899,60
Багамські острови	-553,91	-	-	-	-	-	-553,91
Фінляндія	74,63	-	-	-	-	-	74,63
Туреччина	125,48	-7,23	-	-7,00	-	-	111,25
Велика Британія	424,46	-383,94	-	104,21	-	176,57	321,30
СЕНТ-КІТС І НЕВІС	1 047,93	-	-	-	-	-	1 047,93
Кіпр	15 583,58	-2 430,18	57,18	1 151,83	-1,48	-184,95	14 175,98

Водночас, протягом останніх років простежується тенденція збільшення номінальної вартості цінних паперів, які належать власникам-нерезидентам. За даними депозитарних установ, станом на кінець 2018 року, сумарний обсяг номінальної вартості цінних паперів, котрі належать власникам цінних паперів, становив 887,69 млрд. грн., у тому числі номінальна вартість цінних паперів, що належать власникам-нерезидентам, становила 242,92 млрд. грн. Так, темп росту номінальної вартості цінних паперів, які належать власникам-нерезидентам за 2014-2018 роки, коливався в межах від 99,76 % до 138,64 %.

Отже, найбільший обсяг номінальної вартості цінних паперів власників-нерезидентів, які володіли значними пакетами акцій емітентів (10 % та більше капіталу компанії), станом на кінець 2018 року, зафіксовано серед представників таких країн, як Кіпр (18,68 %), Росія (9,66 %), Нідерланди (5,94 %). Як видно, такі масштаби капіталу іноземних інвесторів – лише незначна частина від реальних потреб в них національної економіки України та її суб'єктів господарювання, а ці потреби оцінюються деякими експертами в 100-150 млрд. дол. США, бо залучення капітальних вкладень, в першу чергу, потребують наступні галузі господарства, як вітчизняна металургія, машинобудування, транспорт, хімічна та нафтогазова промисловість.

Зокрема, на думку С.М. Кожем'якіної [2], багато говорять про потенціал національної економіки України та її регіонів і про незліченні прибутки, які можуть бути отримані інвесторами, але фахівець акцентує увагу на тому, що необхідно дивитись на реалії: до сих пір потреби в інвестиціях є технологічними, і дані потреби досі не перетворилися на економічні. Як відомо, такого типу витрати є безповоротні, тому якщо говорити про ефективність інвестувань, як про ступінь поворотності вкладених коштів, то очевидно, що ефективність буде оцінюватись як низька чи взагалі не буде йти мова ні про яку ефективність.

Також, О.В. Гаврилюк [1] і О.В. Макарюк [4] звертають увагу на низку активність західних інвесторів й їх зацікавленість у вкладенні коштів в регіони України. Навіть ті інвестори, які діють на українському ринку кажуть, що прибутками з інвестицій вони не задоволені. Іноземні інвестори висловлюють незадоволення заплутаною нормативно-правовою базою з якою доводиться мати конфлікти і періодом окупністю капіталу який

існує, оскільки за українських умов віддачу можна чекати в середньому при позитивному результаті справи через 5-8 років, в той час як в інших країнах світу цей термін складає 2-3 роки.

Підсумовуючи вищезазначене, визначено, що головним джерелом сприяння іноземних інвестицій в регіони України, тобто забезпечення механізму реалізації інвестиційної політики регіонального розвитку в системі державного управління економікою національного господарства, залишаються власні ресурси суб'єктів господарювання, але успішному вливанню в українську економіку перешкоджають виявлені недоліки економіко-правового середовища, як втрата підприємствами обігових чи амортизаційних коштів та вилучення їх у суб'єктів господарювання у державний бюджет на цілі несумісні з інвестуванням, податкова система в країні збирає з юридичних і фізичних осіб величезні податки на утримання державного апарату та його служб, відсутність системи страхування інвестиційних процесів, поширена практика надання короткострокових кредитів під великі проценти, бо банківські установи майже не надають довгострокових кредитів, а також привабливість цінних паперів на фондовому ринку дуже низька через очікуване падіння курсу національної валюти, це стосується, насамперед, облігацій внутрішньої державної позики та конверсійних дисконтних облігацій.

Список використаних джерел:

1. Гаврилюк О.В. Інвестиційний імідж та інвестиційна привабливість України / О.В. Гаврилюк // Фінанси України. – 2018. – № 3 (148). – С. 79-93.
2. Кожем'якіна С.М. Інвестиційне забезпечення розвитку економіки України / С. Кожем'якіна // Формування ринкових відносин в Україні. – 2016. – № 6 (85). – С. 37-40.
3. Кулінська А.В. Управління складовими фінансової безпеки національного господарства України: концепція та методологія: [моногр.] / А.В. Кулінська. – Одеса: ФОП Бондаренко М.О., 2016. – 386 с.
4. Макарюк О.В. Напрями забезпечення фінансової безпеки України через регулювання інвестиційного ринку / О. Макарюк // Актуальні проблеми економіки. – 2017. – № 6 (96). – С. 38-42.

СЕКЦІЯ 7

СУЧАСНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА ЕЛЕКТРОННЕ УРЯДУВАННЯ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ БІЗНЕСУ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ

*Н. С. Венгерська, к. е. н., доцент кафедри міжнародних економічних відносин
А. І. Буднік, магістр
Національний університет «Запорізька політехніка»
м. Запоріжжя*

Глобальна економіка в останнє десятиріччя все більш набуває рис креативної економіки: активно реагує на потреби сучасності і постійні зміни в наслідок появи інновацій; демонструє пріоритетне ставлення до творчої людини; має демократичну